

(A)ЛУДИРАЊА

Милијана Балетић
петак, 27. децембар 2019.

МИЛОВО ДОВОЂЕЊЕ БОГА У РЕД

Морбидна појава „очеубиства“ – темељно је инсталирана тек под Брозом – као спрега комунистичко-ушашког модела?! Такви стичу нови идентитет – искључиво негирањем српскога у себи – до патолошке мржње! И, истовремено крајом српскога идентитета – од којег праве свој?! Јер – они ништа своје, до српскога и – немају?!

Боже драги и Свети Василије Острошки, шта се чини од данашње Црне Горе под Милом?! Ево је сад дошао ред да удари и на Српску православну цркву (СПЦ)?!

Узалуд Световасилијевски сабор у Никшићу пред Светим Василијем Острошким и десетинама хиљада верника који су му дошли на поклоњење 21. децембра?!

Узалуд протести целог свештенства које је изашло на улице, верног народа, разговора у парламенту са митрополитом Амфилохијем, на дан усвајања закона, амандмана који су, након тог пропалог разговора, стигли из Митрополије...!

Узалуд Митрополитов напор да – пробуди савест окорелим поброзицама – поруком да не дозволе „тај стид и срам“!!!

Узалуд чврста одлука опозиционих српских посланика да и физички спрече изгласавање „легално“ отимања имовине Српској православној цркви у Црној Гори?! Све је одбачено! Судбина СПЦ – остала је у рукама „стида и срама“ – који су – након што су похапсили све опозиционе посланике и одвели из Скупштине у полицију – након 16 и по сати, следећег дана, 27. децембра ујутро у 2 и 35 – изгласали Закон о „слободи“ вјероисповијести, чија је „слобода“ означила – национализацију имовине Српске православне цркве у Црној Гори?!

Тог срамног 26. децембра, цела Црна Гора била је блокирана, што побуњеним народом са свештеницима по улицама, што Миловом полицијом наоружаном до зуба, надлетањем хеликоптера, снимањем из дрона, полицијском коњицом, марицама...?!

Поред похапшених опозиционара, с лисицама на рукама одведено је и 20-етак грађана, а неки тешко испребијана са сломљеним куком, рукама...?!

Врхунац Милогова безшчашћа је – брутално пребијање владике диоклијског Методија – који се, на путу за Београд, затекао на мосту Ђурђевића на Тари?!

'Оће ли – од овог тренутка – намучени и некада витешки народ у Црној Гори – већ једном прекинути самопонижење, подићи се из блата, организовати – и престати – да такво застије и срамоту – бира за свога вођу?!

Ово страшно насиље, свашточинство, безочност – потврђује Милову чврсту одлуку да – сад или никад – отму – али „легално“ – имовину СПЦ и – прекрсте је у такозвану Црногорску православну цркву (ЦПЦ)?! Њу су црногорски комунисти – тадашњи либерали, на челу са Славком Перовићем – основали 1993. на Цетињу, а регистровани 2000. године и то – у полицијској станици?!

Усвајањем овога закона – имовином СПЦ у Црној Гори – располаже Милова држава?! Шта ће са њом у будуће да радити – од воље им је! Оно што је следећи корак, за годину, две, десет... – није битно – битан је правни основ који сада имају за избацивање из црква и манастира свештенства СПЦ – и увођење „свештеника“ распопа Мираша Дедејића?! Тако ће – својом монтенегринском црквом – заокружити и свој, нови, монтенегрински идентитет у новој монтенегринској држави – подигнутој на убијеној српској Црној Гори?!

'Оће Мило, к'о његови пријатељи Шиптари, који кажу да су све цркве и манастири светога српскога КосМета њихови и траже да се – у УНЕСКО – упишу под именом културног „Косова“ наслеђа?! Мада, у ова два безшашћа има и разлике! Шиптари не ударају на Шиптаре! Они само отимају туђима у класичној окупацији! А Мило и милогорци – они су прво, бедно и кукавички, продали себе и свој корен до зачетка – а онда „јуначки“ ударили на отимање културног блага, наслеђа и идентитета – од својих – од народа из којег су постали?!

Шиптари – за разлику од милогораца – нису „очеубице“!!!

Та морбидна појава „очеубиства“ – темељно је инсталирана тек под Брозом – као спрега комунистичко-ушашког модела?! Такви стичу нови идентитет – искључиво помоћу два испреплетена рецепта – негирањем српскога у себи до патолошке мржње, и истовремено крађом српскога идентитета – од којег праве свој?! Јер – они ништа своје, до српскога – и немају! А, Бога ми – нема ни тог стручњака за мозак – који може размрсити овакво и оволико – лудило у глави!!!

А тек хрватски медији што су осванули – пуни „пресрећних“ наслова! Ликују над одлучношћу милогораца да, напоскон – у себи, а Бога ми и око себе – убију све што је српско и – заокруже нови идентитет?!

У ствари, кад се – то срамно путоштво је на које Мило води Црну Гору – пажљиво анализира – нема ту неких нерешивих загонетки! Све је очигледно! У уторак, на Бадњи дан католика, Предлог закона је ушао у Скупштину! Божић су испоштовали нерадећи. А, одмах сутрадан – на поклон им – изгласали закон о отимању Српске православне цркве?!

Мило се, за онога ко зна да гледа, већ одавно „оћитовао“ у ком правцу води своје Црногорце и Црну! Прошле године је, у ту сврху, упутио и писмо факултету у Никшићу на којем се некада учио српски језик, а данас – учи се исто то – само се зове црногорски?! Тада им је написао, да је задатак професора – да праве нове генерације новог народа – и обратио им се «разумљивим» језиком: „Треба његовати црногорски домовински идентитет“?!

Ето ти нама још један добровољни потрчко – прво Хрватима – а онда, има да ожуљају дебело колена на дугом путу до – статуса непосредног потрчка главном газди – Светој столици у Риму?! А то, да буду са њом равноправни – моја машта до прогнозе тога датума, стић не може! Ево ови који се данас зову Хрвати – столећима су им потрчко на том путу – одређени за најпрљавије послове – и још до зацртаног циља равноправности – не дођоше!!!

Јест' ово све болно, али – ће смо били досад?! Како се то ми увек касно будимо?! Па, Мило то чини, са свим оним што је српско у Црној Гори, већ преко 20 година! Он нема од чега правити црногорско, осим од српскога?! Он отима део по део, преименује, аминује својом већином у Скупштини, стави у параграф, региструје, прослави аплаузима, стави тачку и – удри на следеће?! Класична отимачина, разбојништво и пљачка!!!

Прво је српску Црну Гору прогласио црногорском Црном Гором и – завршио са територијом!

Онда је српски народ у Црној Гори – оне које је мога' – прекрстио у црногорски и – добио народ?! Сад, за оне који знају елементе државности, територија и народ су кључни! А што се тиче оног трећег елемента – поделе власти – е, ту је и законодавна и судска и извршна – све на једном месту – у његовим шакама?!

Онда је – са „стручњацима“ поброзицама – шчепао српски језик, згазио, мучио, убацио неколико „квачица“ и „квржица“ – прекрстио у црногорски и – добио језик!

Сад је на ред дошла Српска православна црква!!! Па, од чега би, побогу, он направио цркву, ако не отме ову нашу?! Ни од чега! Сви ови који кажу како он „избацује“ СПЦ из Црне – није истина! Он, као и до сада, са свим што је српско – отима у комплету, нетакнуто – „кључ у руке“ – промени само име и – прогласи својим?! И, ето ти га њему сад – по истом рецепту – Црногорска православна црква?!

Око цркве – као најкрупнијег залогаја – нема које све сатанско коло нису играли у последње, готово три деценије?! Упадали у храмове, шетали распопе – од Абрамовића до Дедејића – обучене у свете владичанске одоре српских владика и митрополита, лагали, кривотворили, измишљали аутокефалност некаквој њиховој самозваној цркви?!

Митрополит Амфилохије, на дан изгласавања срамног закона, за Мила је рекао: „Замислите, у програм своје партије ставио је да ће да ствара аутокефалну црногорску цркву – он који није ни крштен?! И он сад има своје теорије! Измислили су причу како је, наводно, Митрополија црногорска црква, створена 1485. године, кад је дошла на Цетиње?! Није она створена, она је само прешла на Цетиње, она митрополија, основана од Светога Саве! Прешла, гоњена онда, и од Млечића и од Турака“!

Бога ми, преосвећени – Млечићи и Турци – ништа су при поброзицама у Црној, данас!!!

Ево, ја немам ништа против да сви – тамо они – у том аутошовинистичком јату – од свог комплетног ништавила са којим располажу – направе и свој народ, и језик, и цркву, и историју, али – не од нас Срба и српскога идентитета!

Нека од својих неколико измишљених „квачица“ (мада на знаковима српскога писма) и новостворених речи, праве своје писмо и језик! Нека од својих јунака и умника праве историју и историјске личности, а не од Срба – Његоша, Светог Петра Цетињског, династије Петровића, Марка Миљанова, Црнојевића (који су донели прву штампарију и подигли манастир на Цетињу 1484.), Балшића – који су потомци Немањића...

Нека Мило зида и гради – нека то својом црквом зову – или зову како год хоће! Од воље им! Нека не зида само хиљаде квадрата свога дворца, на грбачи обманутога народа?!

Нека не својатају и отимају српске свеце, приводе ка' робље и „упошљавају“ у туристичке делатнике да на њима згрћу паре?! Што(?) – да Милу случајно не треба Свети Василије Острошки, Свети Петар Цетињски и остале светиње Српске православне цркве – да иде да им се моли?!

Ето њима њихови „свеци“ – Броз, Милован Ђилас, Пеко Дапчевић, Светозар Вукмановић Темпо...! Имају и недавно почившега гајеташа Јова Капичића...! Па, и сви они који су 90-тих кидисали на Цетињски манастир, Митрополита и светиње – ниједан више није жив – а сви су били млади?! Нека њих прогласе за своје свеце! Заслужили су! А имаћете их и још за таквијех „светаца“ – неће довијека ни ове садашње поброзице!!!

Како данашња Црна Гора – Бога доводи у ред – говори и став Миловога премијера Душка Марковића! Он је, опонирајући српским опозиционим посланицима, који су рекли

да је отимање храмова Српској православној цркви јерес, дрчно стао за говорницом и сасуо „аргументе“: „А зашто манастир Острог да буде власништво СПЦ?! О чему причате, посланиче Милићу! А, не може! Не може! Морамо то да доведемо у ред“?!

Ево – свемоћне поброзице – шта у свом, и данас сачуваном завештању каже Србин, верник Српске православне цркве, рођен у селу Мркоњићи у Поповом Пољу (данашња Република Српска), 28. децембра 1610. године, а 29. априла 1671. упокојен у манастиру Острог – Свети Василије Острошки: „Купих Вељи До и све Владовића и Зануглице. Бог је свједок! И ко би покушао нешто да отме од манастира, отео Господ Бог таквом разоритељу његов дом, кућу и стоку са синовима. И сав иметак да му Господ Бог затре и распе одједном у вјекове. Амин! Да његов дом настрада у вјекове. Амин!“

Е, кад већ постоји доказ чији је Острог – нека се с вама поброзицама – у коштац око своје имовине у'вати – и нека вам суди – Свети Василије Острошки!